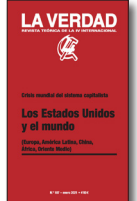

Carta Semanal

del Comité Central del POSI

Nº 820 - Del 01 al 07 de febrero de 2021

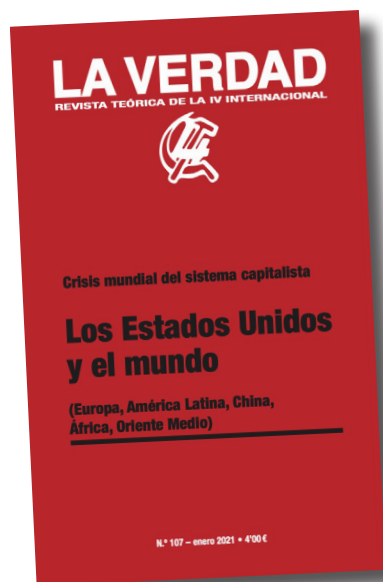
COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 107
(enero de 2021)
**Crisis mundial del sistema capitalista:
Los Estados Unidos
y el mundo**

La Verdad nº 107:

«Crisi mundial del sistema capitalista - Els Estats Units i el món (Europa, Amèrica Llatina, Xina, Àfrica, Orient Mitjà)»

Publiquem en aquesta carta setmanal una presentació dels articles de la Verdad, revista teòrica de la IV Internacional, nombre 107, traduïda de La Lettre de la Vérité nº 1013

El darrer número de la revista trimestral de la IV Internacional estarà aviat disponible per a la seva distribució.

Per preparar la seva discussió i organitzar la seva difusió, dediquem aquestes línies a presentar el seu sumari. Hem considerat útil resumir en unes línies el contingut dels articles que componen aquest número.

Aquest número és particular. El títol que figura a la portada resumeix bé el seu objecte: «Crisi mundial del sistema capitalista - Els Estats Units i el món (Europa, Amèrica Llatina, Xina, Àfrica, Orient Mitjà)».

Està íntegrament dedicat a la següent qüestió: Els Estats Units i el món. Pretén donar llum sobre la situació política mundial a través dels diferents articles. Respon així a la necessitat d'armar els militants de la IV Internacional a aquesta situació mundial tempestuosa, però és també un instrument de formació i de reclutament.

A manera de presentació d'aquest núme-

ro es publiquen dos documents, que permeten apreciar la situació oberta als Estats Units i al món després de la invasió del Capitoli del passat 6 de gener: una declaració del Secretariat Internacional de la IV Internacional i unes notes econòmiques sobre la situació mundial redactades pel nostre camarada Xabier Arrizabalo Montoro.

Declaració del Secretariat Internacional de la IV Internacional

Aquesta declaració del SI del 14 de gener de 2021 tracta sobre les circumstàncies d'aquest esdeveniment que ha provocat el pànic de les cúpules dirigents als Estats Units i dels governs de la resta de països. La font d'aquesta crisi és, abans de res i sobretot, la crisi de tot el sistema imperialista, que es concentra en els Estats Units.

«El 2020, després de la mort de George Floyd, van sorgir amb fúria les mobilitzacions històriques de negres, llatins, àmplies fraccions de sindicalistes. No és la repetició de les grans marxades dels anys 60. Evidentment, aquestes mobilitzacions s'aixequen contra el racisme institucional, però també abasten tots els problemes de la societat nord-americana: la pobresa, la precarietat, l'atur, l'absència de seguretat social. ...»

La crisi als Estats Units ha sorgit bruscament, quan la Humanitat està ja confrontada a una situació complexa i difícil: una pandèmia colpeja als més fràgils i precaris mentre els hospitals han patit retallades dràstiques en tots els països del món i estan desbordats. Comparis aquest estrangulament dels hospitals amb el muntant de les despeses d'armament el 2019 que es va acostar als 2 bilions de dòlars, un augment del 4% respecte de 2018. Un 40% correspon als Estats Units.

Per a la IV Internacional, el capital és enterament responsable de la situació actual i de les conseqüències catastròfiques de la pandèmia. S'aporten algunes xifres sobre les conseqüències d'aquest sistema, augment de la fam, espectaculars desigualtats, la barbàrie que engendra la propietat privada dels mitjans de producció. Cap suport de cap manera a l'estat d'emergència «sanitària».

«La IV Internacional no podria avalar els subterfugis -sigui quin sigui el nom amb el qual es disfracen- encaminats a rentar la cara al sistema capitalista, és a dir, a prolongar la seva agonia.»

Notes econòmiques sobre la situació mundial - Capital financer, crisi i privatitzacions: aprofundiment de la destrucció de forces productives

Les notes econòmiques sobre la situació mundial demostren, a partir d'estudis i documents de les institucions del propi capital, que no estem confrontats a una mala política (neoliberalisme) sinó a una crisi dels fonaments del funcionament de l'economia capitalista.

El capital financer que dirigeix els immensos conglomerats mundialitzats ha de trobar mitjans per a realitzar els seus beneficis reinvertint, quan la sobreacumulació de capitals (diners, mitjans de producció, mercaderies) és un obstacle per a aquest objectiu. El militarisme i les guerres es disparen. El crèdit i l'especulació exploten mentre que els llocs de treball industrials s'ensorren, en particular als Estats Units. Els fons d'inversió passiva indexada prevalen sobre els fons actius, accentuant el caràcter parasitari depredador d'aquests fons. Els bancs nord-americans han reforçat el seu poder respecte dels bancs europeus. Aquesta dominació nord-americana converteix els Estats Units en un colós amb peus de fang, ja que concentra els problemes de l'economia mundial.

Per enfrontar-s'hi, els Estats intensifiquen les privatitzacions per reduir el salari diferit, trencar les garanties de l'ocupació, les conquestes socials. Les forces productives es transformen en forces destructives.

A Europa se li esgoten els terminis ...

L'elecció de Joe Biden no canvia la dura realitat. Pascal Lamy, antic director general de l'Organització Mundial de Comerç (OMC), ho constata: el canvi d'estil tindrà efectes molt modestos ja que la guerra comercial contra la Xina va a continuar amb més intensitat. Aquesta "guerra és l'intent infructuós de frenar aquest mecanisme fent

pagar el preu als seus competidors “. Al 1945 va haver de reconstruir-Europa, per frenar la revolució proletària, però l'imperialisme nord-americà, al constituir la Unió Europea, va crear un mercat obert als seus monopolis. Avui, l'automatització i la digitalització van a reforçar la substitució de la força de treball pels mitjans de producció. Els efectes sobre la indústria, com l'automòbil, sector important a Europa, seran demolidors. Àsia està més ben situada per proporcionar la mà d'obra barata necessària per augmentar la taxa d'explotació dels treballadors assalariats, a fi de compensar el descens tendencial de la taxa de guany. No hi haurà un segon pla Marshall.

La crisi financera de 2008 va provocar una ruptura en la societat nord-americana, il·lustrada per l'èxit de Bernie Sanders en les primàries, i més tard per les manifestacions.

Els governs instrumentalitzen la pandèmia per emmascarar aquesta ofensiva que s'intensifica. Els pobles desconfien profundament dels seus dirigents. Els signes d'una resistència encara dispersa es manifesten sota formes pròpies de cada país a tot Europa. Hem de buscar per tots els mitjans la manera d'establir contacte amb les forces que s'expressen per organitzar l'intercanvi polític amb elles.

Amèrica Llatina davant de la crisi de l'imperialisme dels Estats Units

Caiguda del PIB, atur, pobresa que afecta el 37,7% de la població, Amèrica Llatina pateix el pillatge de l'imperialisme dels Estats Units (el seu “tradicional pati del darrere”). La novetat és la crisi interna dels Estats Units, que afecta la capacitat de la burgesia per actuar segons un pla general coherent. Es fa una anàlisi dels esclats populars a Xile, Perú, Bolívia. Hi ha un capítol dedicat a Veneçuela i un requadre sobre les reformes a Cuba. Mèxic, dos anys després de l'accés al poder d'Andrés Manuel López Obrador, està en una situació complexa. Es donen els ingredients provocats

per la irrupció de la joventut i de la classe obrera, com acaba de succeir a Guatemala. Argentina i Brasil tenen evolucions contrastades, que s'estudien en detall.

La nova situació exigeix tornar a examinar les condicions del nostre combat:

«La lliçó que es desprèn de Veneçuela és que quan un govern ataca la independència de la classe obrera per controlar-la, no pot portar fins al final una ruptura amb l'imperialisme i està condemnat a retrocedir en les limitades mesures que anteriorment va adoptar en aquest sentit. »

Es tracta de vincular-se als moviments de resistència, convulsos i contradictoris, a cada país.

Xina en la cruïlla

Dues reunions del Politburó han posat de manifest una crisi a la cúpula del Partit Comunista xinès (PCC). Xi Ping ha deixat de banda. Sobtadament, al multimilionari Jack Ma, membre del PCC i patró de Alibabá. Per entendre aquests fets, cal tornar sobre els orígens de la burocràcia xinesa. La revolució xinesa va haver d'enfrontar-se a l'imperialisme i el PCC va trencar amb les consignes de Stalin que volia imposar-li el suport al Kuomintang a 1945-1949. L'article descriu les diferents polítiques de la burocràcia des de 1949 fins als nostres dies, el seu afany constant en impedir qualsevol forma de democràcia obrera, l'obertura al mercat i el lloc de la propietat d'Estat. Els combats de la classe obrera xinesa enfront de la burocràcia. El lloc de l'aixecament popular per la democràcia a Hong Kong. «La burocràcia xinesa està acorralada: l'imperialisme pretén controlar l'economia xinesa, i la classe obrera xinesa segueix combatent en defensa dels seus drets ».

La crisi mundial del sistema capitalista i l'Àfrica subsahariana - Ofensiva contra els pobles i combat per la sobirania

Els mateixos que encapçalen les institu-

cions internacionals ho reconeixen: és una crisi d'una magnitud sense parangó. Les mesures de confinament són un pretext per reduir al silenci a treballadors i pobles. Són veritables mesures preventives per sembrar el terror entre la població. La primera conseqüència és la fam. El deute és el mitjà per saquejar aquests països. Àfrica continua sent una aposta estratègica per a l'imperialisme. Les guerres de dislocació dels Estats continuen, s'ofereixen exemples. La intervenció de la força Barkhane al Sahel s'inscriu en aquesta lògica. Davant d'això, es multipliquen els aixecaments en múltiples països. Es presenta el nostre mètode d'agrupament i discussió, tenint en compte les experiències viscudes, el rebuig dels partits i la desconfiança que susciten.

Continuïtat i exigències de l'imperialisme a l'Orient Mitjà

L'elecció de Joe Biden ha estat acompanyada per una intensa activitat diplomàtica i militar nord-americà a l'Orient Mitjà. L'article analitza els diferents aspectes del que s'ha presentat com «l'acord del segle» entre el govern israelià i alguns règims àrabs. Més enllà dels aspectes lligats a la comunicació, el principal és crear una coalició antiiraní. S'han cobert diverses etapes amb els assassinats d'un general iranià i després d'un físic. Aquesta política busca estrènyer el setge contra l'Iran. Si bé el to de l'expressió canvia amb Biden, no està en l'ordre del dia qüestionar aquesta doctrina.

L'article explica la col·laboració del règim egipci amb l'Estat d'Israel i els seus diferents components.

L'acord Sudan-Israel ha estat imposat pels Estats Units utilitzant diversos xantatges. En alguns països, els pobles han emprès el combat contra els règims corruptes, com al Líban. A Palestina segueix la lluita, s'aixequen moltes veus per tornar als fonaments del moviment nacional palestí, a l'OLP dels orígens.

Campaña de extensión y suscripciones a esta Carta Semanal

Si no la recibes, te invitamos a que la recibas cada semana. Si la recibes, te proponemos que suscribas a otros compañeras y compañeros a los que pueda interesar.

La elaboración y envío de esta Carta conlleva algunos gastos. El POSI, que la edita, no tiene ni quiere subvenciones, toda su actividad y sus publicaciones son financiadas exclusivamente por trabajadoras y trabajadores, que quieren apoyar, en este caso, la publicación de la Carta Semanal. Pedimos un apoyo de **5 EUROS** al año o lo estimes oportuno.

Nuestra cuenta corriente en La Caixa es: 2100 2812 51 0200071314. Indicando: Apoyo Carta Semanal

- Para recibir la Carta envía un correo electrónico a: info@posicuarta.org
- Puedes contactar desde: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Calle Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56
<http://www.posicuarta.org>
Búscanos en Twitter: @posicuarta